

KANCELARIA SENATU

STAŁY PRZEDSTAWICIEL KANCELARII SENATU
PRZY UNII EUROPEJSKIEJ

SESJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO W DNIACH 26-29 KWIETNIA 2021 R.

W trakcie kwietniowej sesji Parlament Europejski debatował m.in. o wynikach marcowej Rady Europejskiej, wizycie przewodniczących Komisji i Rady Europejskiej w Turcji i umowie o handlu i współpracy między Unią a Wielką Brytanią. Posłowie dyskutowali również z udziałem Josepa Borrella o takich działaniach Rosji, jak uwięzienie A. Nawalnego, koncentracja wojsk na granicy z Ukrainą i wybuch składu broni w Czechach. Parlament przyjął swoje stanowisko negocjacyjne w sprawie zaświadczenia ułatwiającego swobodne przemieszczanie się po UE oraz szereg rezolucji, w tym o praworządności na Malcie oraz o uczciwym opodatkowaniu gospodarki cyfrowej. Parlament przegłosował również doroczne absolutoria dla instytucji unijnych, z wyjątkiem absolutorium dla Rady Europejskiej i Rady UE w uwagi na brak współpracy. Odroczył natomiast głosowanie absolutorium dla Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontexu) do czasu rozstrzygnięcia wątpliwości związanych z finansami i personelem tej instytucji. Parlament przyjął również rezolucję ws. pozostałości substancji chemicznych w Morzu Bałtyckim.

SPIS TREŚCI

DEBATA NT. MARCOWEJ RADY EUROPEJSKIEJ I SPOTKANIA UE -TURCJA	2
ZIELONE ZAŚWIADCZENIE CYFROWE	6
REZOLUCJA WS. DZIAŁAŃ ROSJI DOT. A.NAWALNEGO, CZECH I UKRAINY	8
PRAWA I OBOWIĄZKI PASAŻERÓW W RUCHU KOLEJOWYM	17
UMOWA O HANDLU I WSPÓŁPRACY UE - WIELKA BRYTANIA	11
USUWANIE TREŚCI TERRORYSTYCZNYCH Z INTERNETU	16

REZOLUCJA WS. OPODATKOWANIA GOSPODARKI CYFROWEJ	18
PROGRAM LIFE NA LATA 2021 – 2027.....	19
EUROPEJSKI FUNDUSZ OBRONNY.....	20
ZABÓJSTWO DAPHNE GALIZII I PRAWORZĄDNOŚĆ NA MALCIE.....	21
REZOLUCJA WS. EUROPEJSKIEJ GWARANCJI DLA DZIECI	22
PROGRAM „EUROPA CYFROWA”	23
PROGRAM ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH.....	24
UNIJNY MECHANIZM OCHRONY LUDNOŚCI.....	25
PROGRAMY FUNDUSZU „SPRAWIEDLIWOŚĆ, PRAWA I WARTOŚCI”	26
PRZYJĘTE TEKSTY	27

DEBATA NT. MARCOWEJ RADY EUROPEJSKIEJ I SPOTKANIA UE -TURCJA

W dniu 26 kwietnia przewodniczący Rady i Komisji Europejskiej odnieśli się do swojej wizyty w Turcji. Debata na ten temat początkowo miała mieć miejsce w środę, ale na prośbę Charlesa Michela odbyła się pierwszego dnia posiedzenia i została połączona z oceną wyników Rady Europejskiej.

Charles MICHEL, przewodniczący Rady Europejskiej, podkreślił, że relacje z Turcją są napięte od kilku lat i od początku jego kadencji były omawiane na forum Rady już jedenaście razy, ostatni raz miesiąc temu. Wyraził ubolewanie z powodu swojej reakcji na brak fotela dla von der Leyen podczas spotkania z tureckim prezydentem wobec samej Przewodniczącej i wszystkich, którzy poczuli się urażeni. Wyjaśnił, że Komisja nie wysłała do Ankary swojego zespołu protokolarnego, a protokół Rady nie miał dostępu do sali obrad przed posiedzeniem. Zapewnił, że zarówno von der Leyen jak i on nie dopuszczą do powtórzenia się podobnej sytuacji w przyszłości. Całą sprawę starał się sprowadzić do kwestii protokolarnych. Zaznaczył, że przyjmuje krytykę swojego zachowania w Ankarze do wiadomości, wyjaśniając, że podczas wizyty nie reagował, aby nie pogłębiać incydentu, który zniweczyłby miesiące przygotowań dyplomatycznych. Dodał, że zdecydowanie popiera sprawy kobiet i równości płci, a podczas rozmów z Erdoğanem zarówno von der Leyen, jak i on sam wyrazili zaniepokojenie z powodu wycofania się Turcji z konwencji stambulskiej. Obiecał również swoje zaangażowanie w odblokowanie dyrektywy ws. równowagi płci w zarządach spółek giełdowych, jak również w sprawę równych wynagrodzeń. Dodał,

że gotów jest rozważyć propozycję utworzenia **Rady ds. równości płci**, o co w liście do niego wnioskowała grupa Renew.

Odnosnie do stosunków z Turcją zaznaczył, że UE gotowa jest przedstawić temu krajowi pozytywny program, ale zależy to od działania Turcji zwłaszcza w zakresie praw człowieka, stosunków z Grecją oraz rozwiązania kwestii cypryjskiej. Dodał, że trudno jednak wyobrazić sobie głębszą współpracę z Turcją, gdy dochodzi tam do ataków na partie polityczne i media. Zaznaczył, że współpraca między UE a Turcją może opierać się na trzech filarach: współpracy gospodarczej, wspólnym rozwiązywaniu problemów z migracją oraz mobilności. Dodał, że w czasie wizyty poruszono również kwestie regionalne dot. delimitacji granicy morskiej między Turcją i Libią, Górskiego Karabachu oraz Syrii.

Przechodząc do wyników posiedzenia marcowej Rady, podkreślił trzy kluczowe obszary. Po pierwsze szczepienia, co do których niektóre państwa wyraziły obawy dotyczące dystrybucji szczepionek i braku równowagi w dostawach. Zaznaczył, że potwierdzono zasadę podziału szczepionek między państwa proporcjonalnie do liczby ludności. Po drugie, omawiano projekt rozporządzenia o zielonych zaświadczeniach cyfrowych, a po trzecie międzynarodowy wymiar pandemii i eksport szczepionek do przez UE w ramach mechanizmu COVAX. Poinformował, że Rada poruszyła krótko kwestię relacji z Rosją, której więcej uwagi poświęci podczas posiedzenia w dniach 25-26 maja.

Szczepienia były też jednym z tematów spotkania z prezydentem Bidenem, który jest pierwszym od dziesięciu lat prezydentem USA, z którym spotkała się Rada. Głównym tematem rozmowy były kwestie klimatyczne, które będą też tematem kolejnego szczytu UE – USA w czerwcu.

Ursula von der LEYEN, przewodnicząca Komisji Europejskiej, w przeciwieństwie do Michela, mówiła przede wszystkim o wizycie w Turcji, sprowadzając brak fotela dla niej podczas rozmowy z prezydentem Erdoğanem do braku szacunku dla europejskich wartości i równości płci. Powiedziała, że nie ma w traktatach żadnego uzasadnienia sposobu, w jaki ją potraktowano w Turcji. Powiedziała, że czuła się zraniona i pozostawiona sama sobie, jako kobieta i Europejka, a cały incydent dowodzi, ile jeszcze pozostaje do zrobienia w kwestii równego traktowania milionów kobiet, które nie zajmują eksponowanych stanowisk. Podkreśliła rolę podpisanej dziesięć lat temu

Konwencji stambulskiej w zwalczaniu przemocy domowej i psychicznej, molestowania seksualnego i stalkingu wobec kobiet, która nabrała znaczenia szczególnie podczas pandemii. Dodała, że negatywnie ocenia wycofanie się Turcji z konwencji, jak również zapowiedzi niektórych państw członkowskich w tym zakresie. Zaznaczyła, że priorytetami Komisji jest walka z przemocą wobec kobiet i dzieci, która musi być uznana za przestępstwo i przystąpienie UE do konwencji stambulskiej. Zapowiedziała, że z powodu zablokowania w Radzie przystąpienia UE do konwencji, Komisja przedstawi alternatywne projekty legislacyjne mające na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet i dzieci w Internecie i poza nim. Ponadto Komisja chce rozszerzyć określoną w Traktacie listę europrzestępstw o wszystkie formy przestępstw z nienawiści.

Mówiąc o relacjach z Turcją, zaznaczyła, że poszanowanie praw kobiet jest jednym z warunków wstępnych wznowienia dialogu. Pozostałymi warunkami wzmocnienia współpracy gospodarczej jest zmniejszenie napięcia w we wschodniej części regionu śródziemnomorskiego i akceptacja orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

W czasie debaty posłowie krytykowali narodowe egoizmy w podziale szczepionek, popierając złożenie unijnego pozwu wobec Astra Zeneca. Poparli również zielony certyfikat cyfrowy. Posłowie krytykowali incydent protokolarny podczas wizyty przewodniczących w Turcji, który uznano za przejaw dyskryminacji kobiet. Większość domagała się twardego stanowiska wobec Turcji.

Manfred WEBER, przewodniczący grupy Europejskiej Partii Ludowej (EPL), poparł działania Europejskiej Agencji Leków w zakresie dopuszczania szczepionek do obrotu. Za priorytet uznał wprowadzenie w życie zielonego certyfikatu cyfrowego, zaznaczając, że powinno to nastąpić wcześniej. Podkreślił, że pozwoli to przywrócić swobodę przemieszczania i ożywi turystykę. Komentując wizytę w Turcji, ocenił, że stała się ona symbolem słabości i rozłamu, a przede wszystkim dyskryminacji kobiet w kontekście wystąpienia Turcji z konwencji stambulskiej. Oceniał, że poprawa wzajemnych relacji zależy do Turcji.

Iratxe GARCÍA PÉREZ, przewodnicząca Grupy Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim, powiedziała, że „*sofagate*” powinna być

tematem odrębnej debaty w Parlamencie, a nie częścią dyskusji o wynikach Rady. Przyjmując przeprosiny przewodniczącego Rady, oczekiwała od niego większego zaangażowania w politykę równości płci, w tym w odblokowanie dyrektywy ws. kobiet w zarządach spółek oraz w ratyfikację Konwencji stambulskiej przez UE. Poparła pomysł dyrektywy przeciwko przemocy ze względu na płeć. Wobec obu instytucji skierowała sugestię lepszej współpracy, w tym protokolarnej.

Malik AZMANI, w imieniu grupy Renew, krytykował serię porażek UE w relacjach zagranicznych w ostatnim czasie. Podkreślił, że po tym, jak Borrell wykazał się niewiarygodną naiwnością podczas wizyty w Moskwie, przyszła kolejna katastrofa dyplomatyczna, tym razem w Ankarze. Zaznaczył, że jeśli Turcja chce być dla UE partnerem, musi zmienić swoją politykę deptania wartości mających dla UE znaczenie. Wezwał do reformy unijnej polityki zagranicznej, wskazując, że jej kierunek wskaże Konferencja ws. przyszłości Europy.

Marco ZANNI, w imieniu grupy Tożsamość i Demokracja, uznał wizytę w Ankarze za całkowitą porażkę, która pokazała światu obraz sparaliżowanej Unii, niezdolnej do szybkiej reakcji. Oceniał, że turecki afront wobec przewodniczącej Komisji nie jest odosobnionym incydentem, lecz skutkiem nieudanej dwudziestoletniej polityki UE wobec Turcji. Radził, aby instytucje, które konfrontują się z Polską i Węgrami ws. praworządności, znalazły odwagę na obronę wartości w kraju gdzie podjęto decyzję o przekształceniu Hagii Sophii w meczet. Poparł uznanie przez Bidena masakr Ormian w osmańskiej Turcji za ludobójstwo.

Ska KELLER, współprzewodnicząca Grupy Zielonych/ Wolne Przymierze Europejskie, krytykowała Charlesa Michela za doprowadzenie do osłabienia wizerunku Unii. Zwracając uwagę na prześladowania wobec działaczy praw człowieka w Turcji, wezwała Radę do powiązania modernizacji unii celnej z Turcją od przestrzegania praw człowieka. Opowiedziała się przeciwko polityce ustępstw wobec Erdoğan w zamian za utrzymywanie imigrantów z dala od granic Unii.

Assita KANKO, w imieniu grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów, zaznaczyła, że podczas niefortunnego spotkania w Ankarze Unia straciła okazję do pokazania swojej siły, ujawniła za to wiele swoich słabości. Krytykując plan reformy unii celnej z Turcją, podkreśliła, że Unia musi diametralnie zmienić swoje stanowisko, bo w przeciwnym razie Turcja nigdy nie będzie jej szanować.

George GEORGIU, w imieniu Grupy Lewicy, krytykował unijną politykę wobec Turcji, zwracając uwagę na morderstwa kobiet, więzienie kurdyjskich burmistrzów i inne naruszenia praw człowieka w tym kraju oraz agresywną politykę zagraniczną prezydenta Erdoğan w wobec państw greckojęzycznych. Zaznaczył, że we wzajemnych relacjach tylko Turcja odnosi z nich korzyści. Zachowanie tureckiego prezydenta podczas spotkania w Ankarze uznał tylko za potwierdzenie jego pewności, że może bezkarnie prowadzić dotychczasową politykę.

ZIELONE ZAŚWIADCZONE CYFROWE

W czwartek 29 kwietnia 2021 r. Parlament przyjął swoje [stanowisko](#) ws. cyfrowego zaświadczenia, którego celem jest ułatwienie powrotu do swobodnego przepływu osób. Stanowisko Parlamentu poparło 540 posłów, 119 było przeciw, a 31 wstrzymało się. [Stanowisko](#) ws. równoważnego wniosku dotyczącego obywateli spoza UE zostało przyjęte 540 głosami, przy 80 głosach przeciw i 70 wstrzymujących się. Podczas debaty posłowie określili, kilka warunków, które nie mogą być naruszone w negocjacjach z Radą. Zaliczyli do nich zniesienie ograniczeń w swobodnym przemieszczaniu się osób posiadających zaświadczenie, takich jak wymóg zrobienia testu PCR po przyjeździe czy obowiązek kwarantanny. Chcą również, aby testy były bezpłatne, aby uniknąć dyskryminacji osób, które nie zostały zaszczepione. W przyjętym stanowisku Parlament chce, aby zaświadczeniem były objęte tylko szczepionki dopuszczone przez Europejską Agencję Leków. Decyzja ws. uwzględnienia innych szczepionek z wykazu WHO będzie leżała w gestii państwa członkowskiego. Zgodnie z postulatami wielu posłów, Parlament sprzeciwia się przechowywaniu danych pasażerów przez docelowe państwo podróży, jak również utworzeniu centralnej bazy danych na poziomie unijnym. Wykaz podmiotów, które będą przetwarzać dane, ma zostać podany do wiadomości publicznej, aby obywatele mogli korzystać ze swoich praw do ochrony danych na mocy RODO.

W czasie debaty Ana ZACARIAS przedstawicielka Rady apelowała o zachowanie ostrożności i moderowanie oczekiwań obywateli co do swobodnego podróżowania

w obliczu nowych mutacji wirusa. Sceptycznie oceniła perspektywy zapewnienia bezpłatnych testów, zwracając uwagę na ostatnio uchwalone przez Radę zmiany podatkowe mające obniżyć ich cenę.

Didier REYNDERS, komisarz ds. sprawiedliwości, podkreślił, że w razie braku porozumienia ws. zaświadczenia możliwe jest funkcjonowanie w Unii wielu niekompatybilnych ze sobą dokumentów. W celu szybkiego uchwalenia rozporządzeń, Komisja proponuje, aby na razie oddzielić narzędzie, jakim jest zielone zaświadczenie cyfrowe od jego możliwych zastosowań. Podkreślił, że wniosek Komisji nie daje podstawy prawnej do korzystania przez państwa członkowskie z zaświadczeń w celach innych niż swobodny przepływ osób, a gdyby państwa członkowskie chciały wykorzystywać zaświadczenie do innych celów, potrzebowałyby podstawy prawnej na szczeblu krajowym, zgodnej z RODO. Z drugiej strony Komisja odradza wprowadzenie zakazu stosowania zaświadczenia na podstawie krajowej podstawy prawnej, bo uważa, że państwa chcące stosować zaświadczenia w kraju, mogłyby stworzyć odrębne systemy krajowe, czego skutkiem byłaby niepokojąca fragmentacja Unii. Co do kosztów zaznaczył, że samo zaświadczenie będzie bezpłatne, natomiast kwestie odpłatności testów na COVID leżą w gestii państw członkowskich.

W czasie debaty posłowie zwracali uwagę, że w konsekwencji działań podjętych przez państwa członkowskie w czasie pandemii zagrożony został najcenniejszy element dorobku integracji europejskiej, jakim jest Schengen, a zaświadczenie ma przywrócić swobodny przepływ ludzi w UE. Zdaniem posłów zaświadczenie będzie budziło zaufanie, tylko jeśli będzie obejmowało szczepionki zaakceptowane przez EMA, jego funkcjonowanie będzie ograniczone w czasie i nie będzie furtką do wprowadzenia nowych funkcji. Wielu posłów wyrażało obawy, że zaświadczenie może być użyte przez państwa członkowskie wewnątrz, jako warunek wstępu do restauracji, teatru czy innych miejsc publicznych. Posłowie apelowali również o ograniczenie stosowania zaświadczenia do jednego roku, domagając się, aby Komisja przed upływem tego terminu złożyła Parlamentowi sprawozdanie z funkcjonowania zaświadczenia. Podkreślano, że zarówno zaświadczenie, jak i testy muszą być bezpłatne, bo odpłatności testów będzie dyskryminująca dla mniej zamożnych. Posłowie mieli zastrzeżenia do nazwy zaświadczenia, zmieniając nazwę na „unijne zaświadczenie COVID-19”.

REZOLUCJA WS. DZIAŁAŃ ROSJI (NAWALNY, CZECHY, UKRAINA)

W czwartek 29 kwietnia 2021 r. Parlament przyjął [rezolucję](#), w której m.in. wyraża zaniepokojenie wspieraną przez Rosję kampanią skierowaną przeciwko organizacjom mniejszości narodowych na Białorusi, a zwłaszcza największej z nich czyli Związkowi Polaków na Białorusi. Posłowie przede wszystkim krytykują Rosję, szczególnie prezydenta Putina, za ataki w Czechach, koncentrację wojsk na granicy z Ukrainą oraz traktowanie A. Nawalnego.

Zaznaczają, że w razie inwazji Rosji na Ukrainę, konsekwencje muszą być surowe i skutkować natychmiastowym wstrzymaniem importu ropy i gazu z Rosji do UE, wykluczeniem Rosji z systemu płatniczego SWIFT oraz zamrożeniem aktywów i anulowaniem wiz do Europy osób powiązanych z rosyjskimi władzami. Posłowie potępiają Rosję za rolę rosyjskich służb wywiadowczych w doprowadzeniu do eksplozji składu broni w czeskich Vrběticach w 2014 r., wzywając państwa członkowskie do skoordynowanego wydalania rosyjskich dyplomatów. Wreszcie posłowie odnoszą się do losu A. Nawalnego, apelując o jego natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie, argumentując, że jego więzienie jest umotywowane politycznie i sprzeczne z międzynarodowymi zobowiązaniami Rosji w zakresie praw człowieka. Zwracają uwagę, że władze rosyjskie, a zwłaszcza prezydent Putin, ponoszą pełną odpowiedzialność za zdrowie i życie więźnia. Ponadto posłowie wzywają instytucje unijne do zmniejszenia zależności od rosyjskiej energii, wstrzymania budowy gazociągu Nord Stream 2 i niedopuszczenia do budowy elektrowni atomowych w UE przez rosyjski koncern Rosatom.

Rezolucję złożoną przez grupy EPL, socjalistów, Renew, Zielonych, oraz EKR przyjęto 569 głosami, przy 67 przeciw i 46 wstrzymujących się od głosu.

W czasie poprzedzającej głosowanie debaty Josep BORRELL, wiceprzewodniczący Komisji / wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, powiedział, że stosunki UE-Rosja mogą się jeszcze mając na uwadze ostatnie działania strony rosyjskiej prowadzącej politykę zastraszania, której Unia nie może zaakceptować. Powiedział, że mobilizacja 100 tys. rosyjskich żołnierzy na granicy ukraińskiej znacznie pogorszyła bezpieczeństwo w regionie. Przywołując spotkanie unijnych ministrów spraw zagranicznych z ich ukraińskim odpowiednikiem, zaznaczył,

że Unia zdecydowanie popiera niepodległość, suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy w jej granicach uznanych przez społeczność międzynarodową. Dodał, że dla Unii warunkiem wstępnym polepszenia relacji z Rosją jest wdrożenie porozumienia mińskiego. Co do sytuacji Nawalnego, przypomniał oświadczenie w imieniu 27 państw członkowskich wzywające do zapewnienia Nawalnemu natychmiastowego dostępu do lekarzy, którym ufa. Oceniał, że mimo tego trudno jest oczekiwać polepszenie jego sytuacji, podkreślając, że władze rosyjskie ponoszą odpowiedzialność za jego bezpieczeństwo i zdrowie.

Komentując ataki rosyjskich służb w Czechach, powiedział, że ich wagi nie umniejsza to, że miały miejsce siedem lat temu. Wyraził solidarność z Czechami, zapowiadając, że dalsze groźby Rosji dot. ograniczenia liczby miejscowych pracowników czeskiej ambasady w Moskwie spotkają się ze zdecydowaną reakcją Unii i państw członkowskich. Podsumowując, powiedział, że dostrzega niepokojącą tendencję władz rosyjskich do celowego pogłębiania konfrontacji z Zachodem, w tym poprzez ciągłe ataki dezinformacyjne, co wymaga wypracowania ze strony UE *modus vivendi* z sąsiadem, który postanowił działać jako przeciwnik.

Posłowie – poza należącymi do grupy Lewicy i większością grupy Tożsamość i Demokracja – krytykowali politykę Rosji. Zwracali uwagę, że kierunek zmian w tym kraju wyznaczają takie wyroki jak skazujący Nawalnego na więzienie oraz inny zakazujący usunięcia pomnika Dzierżyńskiego. Apelowali o zwiększenie sankcji, w tym wykluczenie Rosji z systemu SWIFT oraz powstrzymanie budowy Nord Stream 2.

Włodzimierz CIMOSZEWICZ, w imieniu grupy socjalistów, powiedział, że Rosja kilkanaście lat temu Rosja wybrała konfrontację zamiast współpracy z Zachodem, a dokonując agresji na Ukrainę, złamała fundamentalne zasady prawa międzynarodowego. Dodał, że do czasu wycofania się Rosji z Krymu i wschodniej Ukrainy normalna współpraca nie będzie możliwa.

Anna FOTYGA, w imieniu grupy EKR, udzieliła poparcia Ukrainie. Zaapelowała też o natychmiastowe wstrzymanie budowy Nord Stream 2 i przyznanie Gruzji i Ukrainie przez NATO planu działań na rzecz członkostwa.

Marek BELKA zaznaczył, że umowa o stowarzyszeniu Ukrainy z UE zasadniczo zmieniała kierunki handlowe tego państwa i doprowadziła do tego, że to Unia, a nie Rosja jest najważniejszym partnerem Ukrainy.

Witold WASZCZYKOWSKI wezwał do uczenia się na błędach *appeasementu*, zwracając uwagę, że Ursula von der Leyen w kluczowym momencie kryzysu odmówiła wizyty na Ukrainie. Apelował o więcej determinacji i działania, które powstrzymałyby agresorów.

Andrzej HALICKI zwrócił uwagę, że Europa ma narzędzia, aby powstrzymać agresywną politykę Rosji, do których zaliczył decyzje Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu. Przypomniał również słowa Nawalnego, że to oligarchowie stanowią fundament siły Putina i powinni zostać objęci sankcjami. Dodał, że rosyjską agresję na Ukrainę najszybciej zatrzymają sankcje na Nord Stream 2.

Jacek SARYUSZ-WOLSKI nazwał unijną politykę wobec Rosji „schizofreniczną i pełną hipokryzji”, bo z jednej strony UE potępia Rosję, ale z drugiej nie nakłada znaczących sankcji, jakimi byłoby wykluczenie Rosji z systemu SWIFT oraz zatrzymanie budowy Nord Stream 2.

Zdzisław KRASNODĘBSKI krytykował rolę Niemiec w budowie Nord Stream 2, który jest symbolem rozbieżności między deklaracjami a czynami.

Zbigniew KUŹMIUK powiedział, że dotychczasowe unijne sankcje nakładane na Rosję za prowadzoną przez nią politykę agresji, nie spełniają swojej funkcji. Podkreślił, że tylko pozbawienie Rosji dochodów ze sprzedaży gazu ziemnego i ropy naftowej byłoby dla niej skuteczną karą. Dodał, że Polska już w przyszłym roku zrezygnuje z zakupu dziesięciu miliardów metrów sześciennych rosyjskiego gazu.

Kosma ZŁOTOWSKI porównując Putina do kartelu z Medellín powiedział, że nie z każdym należy handlować. Postulował zmianę języka w relacjach z Rosją, aby rozmawiać z nią tak skutecznie, jak robił to prezydent Reagan.

Josep BORRELL, podsumowując debatę, powiedział, że UE musi się przygotować na trudny okres w relacjach z Rosją, której przywódca w konfrontacji upatruje wzmocnienia legitymizacji swojej władzy. Nie spodziewał się ustępstw, jeśli chodzi o prawa człowieka, bo stanowią one zagrożenie dla rosyjskiego reżimu o bardzo słabych wynikach gospodarczych egzystencjalne. Zaznaczył, że chociaż Rosja ma duży potencjał militarny, to jej siła gospodarcza jest znikoma, a jej PKB nieznacznie przekracza poziom Hiszpanii. Dodał, że unijna polityka ekologiczna jeszcze dodatkowo spotęguje gospodarcze problemy Rosji. Jego zdaniem Rosja pogłębi strategiczny

sojusz z Chinami, którego celem jest zmniejszenie technologicznej i gospodarczej zależności od Zachodu, nawet za cenę uzależnienia się od chińskich technologii.

Jego zdaniem UE musi odpowiedzieć na rosyjską na trzech poziomach. Po pierwsze musi przeciwstawić się wrogim działaniom, aby nie dopuścić do przekroczenia przez Rosję czerwonych linii, tak jak to się stało w przypadku naruszenia suwerenności Czech. Po drugie odpowiednio silnie powstrzymywać Rosję, gdy stara się wywierać na UE presję w tym poprzez dezinformację i ataki cybernetyczne. Po trzecie angażować się w kontakty z Rosją, ale też z obiektami rosyjskich nacisków, zwłaszcza krajami Partnerstwa Wschodniego. Współpraca z Rosją może dotyczyć Iranu, a teraz w sprawie zmian klimatycznych. Aby ta strategia była skuteczna, państwa członkowskie muszą pozostać zjednoczone i nie pozwolić Rosji się podzielić.

Komentując wypowiedzi posłów, zwrócił uwagę, że SWIFT jest prywatną organizacją międzynarodową, niepodlegającą Unii. Odnośnie do sankcji wobec oligarchów, zwrócił uwagę, że tzw. europejski akt Magnickiego nie przewiduje stosowania w przypadku korupcji. Podkreślił, że Komisja wielokrotnie powtarzała, że budowa Nord Stream nie prowadzi do dywersyfikacji źródeł energii w Unii Europejskiej. Z drugiej strony jest to przedsięwzięcie prywatne, na które instytucje Unii nie mają wpływu. Komisja może jednak kontrolować działanie rurociągu po jego uruchomieniu zgodnie z zasadami międzynarodowego i unijnego prawa energetycznego. Dodał, że jest jednak przeciwny eksterytorialnym sankcjom nakładanym przez Stany Zjednoczone. Co do sprawy Nawalnego, ocenił, że najważniejszym gremium, które może pomóc w tej sprawie, jest Rada Europy, a Europejski Trybunał Praw Człowieka już orzekł na jego korzyść. Uznał, że Rada Europy mogłaby zrobić więcej w tym zakresie, bo Rosja jest częścią tego zgromadzenia.

UMOWA O HANDLU I WSPÓŁPRACY UE - WIELKA BRYTANIA

W dniu 28 kwietnia Parlament wyraził zgodę na [umowę](#) dot. przyszłych stosunków między Unią Europejską a Wielką Brytanią. Decyzja została przyjęta głosami 660, przy 5 przeciw i 32 wstrzymujących się. Umowa, tymczasowo stosowana od 1 stycznia 2021 r., kładzie podwaliny pod dwustronny handel w nadchodzących dekadach. Ogranicza się jednak do liberalizacji handlu towarami, w tym rolniczymi. Umowa opiera się na prawie międzynarodowym, a nie na prawie UE i uznaje suwerenność Wlk. Brytanii nad

wodami terytorialnymi Z perspektywy UE umowa jest układem o stowarzyszeniu w rozumieniu art. 217 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), lecz różni się znacznie umowy o wystąpieniu. Jej trzy główne elementy to: umowa o wolnym handlu, przepisy regulujące współpracę między organami ścigania i organami sądowymi w sprawach cywilnych i karnych oraz ustalenia dot. funkcjonowania, kontroli oraz interpretacji umowy w praktyce. Bardziej szczegółowo umowa składa się z siedmiu części: (1) postanowienia wspólne i instytucjonalne; (2) handel, transport, rybołówstwo; (3) egzekwowanie prawa i współpraca sądowa w sprawach karnych; (4) współpraca tematyczna (zdrowie i cyberbezpieczeństwo); (5) udział w programach unijnych i należyte zarządzanie finansami; (6) rozstrzyganie sporów; oraz (7) postanowienia końcowe. Liczącemu ponad 400 stron głównemu tekstowi umowy towarzyszy kolejne 600 stron obejmujących prawie 50 załączników dotyczących szczegółowych aspektów, takie jak zwłaszcza reguły pochodzenia, rybołówstwo, samochody, chemikalia, medycyna, produkty ekologiczne, określone usługi, energia, przepływ osób. Kolejne 200 stron to trzy protokoły dotyczące współpracy w zakresie oszustw związanych z VAT, ceł i zabezpieczenia społecznego. W sumie polska wersja umowy liczy ponad 1400 stron.

Jeśli chodzi o zarządzanie umową Wlk. Brytania osiągnęła swój cel polegający na całkowitym uwolnieniu się spod jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości UE. Z drugiej strony, UE osiągnęła swój cel, którym było zawarcie jednej umowy obejmującej wszystkie obszary zamiast szeregu odrębnych umów. Funkcjonowanie umowy będzie monitorowane przez Radę Partnerstwa oraz około 30 różnych wyspecjalizowanych komitetów i grup roboczych. Umowa handlowa będzie również poddawana wspólnemu przeglądowi co pięć lat i może zostać wypowiedziana przez każdą ze stron z zachowaniem 12-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Dokument przewiduje również parlamentarny wymiar współpracy między Parlamentem Europejskim a Parlamentem Zjednoczonego Królestwa, które mogą ustanowić Zgromadzenie Parlamentarne Partnerstwa, będące forum wymiany poglądów na temat partnerstwa. Zgromadzenie może wnioskować o ważne informacje dot. wykonania umowy oraz formułować zalecenia dla Rady Partnerstwa.

Umowa zapewnia bezcłową i bezkontyngentową wymianę handlową dla towarów zgodnych z odpowiednimi regułami pochodzenia, czyli sklasyfikowanych jako pochodzące z UE lub Wlk. Brytanii. Oznacza to, że towary wprowadzane do UE z Wlk. Brytanii domyślnie podlegają taryfom celnym, chyba że spełniają reguły pochodzenia opisane na 50 stronach jednego z załączników. Umowa nie znosi jednak kontroli celnej ani innych formalności celnych, a zwłaszcza wymogu udowadniania pochodzenia poszczególnych części składowych produktu. Dla przykładu samochód elektryczny wyprodukowany w Wielkiej Brytanii i eksportowany do UE byłby zwolniony z ceł tylko wtedy, gdy 45% jego wartości dodanej pochodzi z Europy lub Wielkiej Brytanii, a jego akumulator jest w całości pochodzenia unijnego lub brytyjskiego. Ponadto handel produktami rolno-spożywczymi będzie podlegał obowiązkowi uzyskania świadectw zdrowia, a towary przemysłowe muszą posiadać znak CE, gwarantujący wypełnienie unijnych wymogów technicznych. Niektóre produkty, takie jak chemikalia czy farmaceutyki, będą musiały zostać ponownie zarejestrowane, a ich dopuszczenie do obrotu będzie wiązało się z dodatkowymi utrudnieniami, podobnie jak w przypadku podatków, naliczanych w momencie nabycia. Mimo tych obostrzeń umowa obejmuje jednak szereg rozwiązań w zakresie handlu, takich jak systemy wzajemnego uznawania dla zaufanych podmiotów gospodarczych pod kątem ułatwienia odprawy celnej, stosowanie wspólnych międzynarodowych odniesień w specyfikacjach technicznych oraz specjalne systemy dotyczące niektórych grup produktów. Jedną z głównych kwestii spornych w negocjacjach było, z powodów historycznych i wizerunkowych, rybołówstwo mimo minimalnego znaczenia gospodarczego (0,1%PKB). Umowa przewiduje stopniową 25%-ową redukcję połowów unijnych na wodach brytyjskich do połowy 2026 r. Po zakończeniu okresu dostosowawczego o podziale łowisk będą decydować coroczne negocjacje, a Wlk. Brytania będzie miała prawo do całkowitego wykluczenia unijnych rybaków ze swoich łowisk. Naruszenie nowego statusu quo wiązałoby się jednak z ryzykiem nałożenia podatków na eksport brytyjskich ryb do UE lub wręcz odmowę dostępu do unijnych wód. Umowa nie zwalnia brytyjskiego eksportu z przepisów sanitarnych. Innym zapalnym punktem negocjacji były równe warunki konkurencji. W tym przypadku zdecydowano się na dwustronną procedurę oceny rozbieżności, z arbitrażem, jeśli nie uda się osiągnąć porozumienia. Jeśli brytyjskie standardy, szczególnie ochrony środowiska,

standardów pracy oraz pomocy państwowej, będą różnić się od unijnych, a UE uzna, że grozi to nieuczciwą konkurencją, odbędą się dwustronne negocjacje w celu rozwiązania sporu, ewentualnie rozstrzygnięte arbitrażem. Z mechanizmu tego wyłączone są kwestie podatkowe, których standardy będą oparte na globalnych standardach OECD dotyczących erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków do korzystniejszych jurysdykcji. Umowa nie obejmuje liberalizacji handlu usługami z uwagi na obawy UE dot. ewentualnego podziału jednolitego rynku. Porozumienie dopuszcza dwustronną działalność w zakresie transportu drogowego, ale wyklucza firmy brytyjskie z operacji kabotażowych poza niewielką liczbą wyjątkowych przypadków. Uzgodniono również zasady dotyczące warunków pracy, bezpieczeństwa drogowego i konkurencji. Umowa nie zawiera dużo ustaleń w kwestii strategicznie ważnych dla Wlk. Brytanii usług finansowych, które generują prawie 7% brytyjskiego PKB. Fakt ten pozostawia Unii instrument nacisku, bo brytyjskie podmioty nie będą już mogły działać na jednolitym rynku z taką samą łatwością jak wcześniej. Nowe relacje będą opierać się na decyzjach o równoważności przyznawanych jednostronnie przez Unię. Co do energii, Wlk. Brytania pozostanie częścią unijnego jednolitego rynku energii, choć będzie miała status kraju trzeciego.

Zgodnie z umową zostanie niemal zniesiony swobodny przepływ osób, chociaż dozwolone będą bezwizowe maksymalnie trzymiesięczne wizyty w celach turystycznych. Z kolei wizy pobytowe lub pracownicze będą wymagane w przypadku pobytów powyżej 90 dni w okresie 180 dni. Bez wizy będą też dozwolone podróże służbowe obejmujące m.in. konferencje, seminaria szkoleniowe, badania rynku, targi, przewodników turystycznych, tłumaczy i negocjowanie umów. Umowa nie przewiduje wzajemnego uznawania dyplomów i kwalifikacji zawodowych. Zapisy umowy pozwalają na kontynuację współpracy w dziedzinie policji i wymiaru sprawiedliwości, w tym na wymianę danych dot. DNA, tablic rejestracyjnych, rejestrów karnych, rejestrów pasażerów, zaginionego mienia i osób zaginionych. Wlk. Brytania nie będzie miała jednak nieograniczonego dostępu do baz danych w czasie rzeczywistym. Umowa przewiduje, że Wlk. Brytania będzie dalej uczestniczyć w szeregu programów UE, takich jak: Horyzont, czy Euratom. Zrezygnowała jednak z Galileo i programu

wymiany studentów Erasmus, aby nie dopuścić do wymiany brytyjskiej młodzieży z młodzieżą z państw Unii.

Przewodnicząca Ursula von der LEYEN pozytywnie oceniła umowę. Zwracała uwagę, że zawiera ona wiążący mechanizm rozstrzygnięcia sporów oraz możliwość wprowadzania w razie konieczności jednostronnych środków zaradczych. Dodała, że UE nie chce być zmuszona do korzystania z tych narzędzi, ale nie zawaha się ich użyć w razie potrzeby. Zobowiązała się do informowania Parlamentu o działaniach różnych komitetów i grup roboczych ustanowionych na mocy umowy.

Michel BARNIER, główny negocjator ze strony Unii Europejskiej, przypominając negocjacje ws. brexitu podkreślił znaczenie jedności, którą udało się zachować wśród państw członkowskich w negocjacji trzech priorytetów UE: praw obywateli, utrzymania jednolitego rynku i nawiązanie trwałych relacji z Wlk. Brytanią. Zaznaczył, że celem prowadzonych przez niego negocjacji było zbudowanie nowych stosunków z Wielką Brytanią, pomimo jej „rozvodu” z Unią. Zaznaczył, że instytucje unijne, jak i politycy w państwach członkowskich muszą wyciągnąć wnioski, dlaczego 52% Brytyjczyków zagłosowało przeciwko Europie. Za powód wskazał niezadowolenie społeczne, którego nie należy utożsamiać z populizmem. Dodał, że to niezadowolenie istnieje też w wielu regionach UE, a obowiązkiem polityków jest wsłuchanie się w jego przyczyny. Podkreślił, że będzie to jedno z wyzwań zbliżającej się konferencji na temat przyszłości Europy.

W trakcie debaty posłowie podkreślali, że Unia osiągnęła zakładane cele, zawierając umowę, która z jednej strony zapewnia handel bez taryf i kontyngentów, a z drugiej chroni europejskie interesy i zapewnia uczciwą konkurencję. Umowa po czterech latach od referendum pozwala wejść Unii w nową fazę stosunków z Wielką Brytanią. Obecnie za najważniejsze wyzwanie uznali wdrożenie i kontrolę umowy. Za inne kwestie wymagające uwagi uznali sytuację w Irlandii Płn. i brak wypełniania przez Wlk. Brytanię umowy o wystąpieniu. Wielu posłów zwracało uwagę, że orędownicy brexitu okłamali swoich zwolenników, bo sam proces wychodzenia z UE nie był taki łatwy, a Wlk. Brytania, która miała odzyskać pełną suwerenność nad swoimi granicami, jej część w zasadzie traci, czego dowodem jest status pozostającej w unii celnej Irlandii

Północnej oraz Gibraltaru, który wejdzie do strefy Schengen. W trakcie debaty zwracano również uwagę, że wraz z brexitem musi odejść do historii promowana przez Wlk. Brytanię koncepcja Unii „dwóch prędkości”. Zaznaczano również, że potrzebne jest porozumienie międzyinstytucjonalne, ułatwiające Parlamentowi aktywną rolę w monitorowaniu i wdrażaniu porozumienia. Wyrażano też obawy co do ochrony danych w kontekście brytyjskiej polityki w tym zakresie w skali krajowej i globalnej. Zwracano również uwagę na konieczność refleksji nad przyczynami brexitu, a niektórzy posłowie wskazywali, że UE nie może nigdy urosnąć do rangi superpaństwa ponad głowami narodów europejskich, bo jest to sprzeczne z podstawowymi zasadami pomocniczości.

Parlament przyjął również [rezolucję](#) podsumowującą wynik negocjacji między UE a Wlk. Brytanią, która poparło 578 parlamentarzystów, 51 było przeciw, a 68 wstrzymało się od głosu.

USUWANIE TREŚCI TERRORYSTYCZNYCH Z INTERNETU

W dniu 28 kwietnia Parlament przyjął w drugim czytaniu bez głosowania uzgodniony w negocjacjach trójstronnych tekst [rozporządzenia](#) w sprawie usuwania treści zamieszczanych w internecie podlegających do aktów terrorystycznych lub ich przygotowywania. Wejdzie ono w życie 20 dni po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym UE i będzie stosowane 12 miesięcy później. Rozporządzenie nie wprowadza ogólnego obowiązku monitorowania lub filtrowania treści, lecz przewiduje działania proaktywne, które mogą być podejmowane według uznania dostawców usług hostingowych. Organ krajowy może jednak zażądać od platformy proaktywnego działania, jeżeli okaże się, że jest ona narażona na kontakt z takimi treściami częściej niż inne. Rozporządzenie nakazuje platformom hostingowym i dostawcom usług internetowym usuwania treści terrorystycznych z internetu w ciągu jednej godziny, pod groźbą sankcji finansowych.

Rozporządzenie otwiera również drogę do transgranicznych nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk, w ramach których państwo członkowskie może nakazać przedsiębiorstwu mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim usunięcie takich treści, z możliwością odwołania się do właściwego organu krajowego. Jak

powiedział sprawozdawca Patryk Jaki, rozporządzenie nie będzie stanowiło zagrożenia dla wolności słowa, bo nie przewiduje obowiązkowego filtrowania Internetu, ani nie będzie krępowało budzących kontrowersje debat, pracy akademickiej, czy dziennikarskiej. W trakcie debaty posłowie zwracali uwagę, że to internet stał się miejscem indoktrynacji ekstremistycznej i rekrutacji terrorystów.

Obecnie platformy społecznościowe same usuwają niebezpieczne treści, np. Facebook usunął 43 mln takich informacji w 2020 r. w porównaniu do 26 mln rok wcześniej.

PRAWA I OBOWIĄZKI PASAŻERÓW W RUCHU KOLEJOWYM

W dniu 29 kwietnia Parlament zatwierdził wynegocjowany z Radą [tekst](#) zaktualizowanego rozporządzenia ws. praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym. Główne zmiany w znowelizowanych przepisach, które wejdą w życie za dwa lata, dotyczą m.in. pomocy dla niepełnosprawnych, ułatwień dla transportu rowerów, większych praw pasażerów w przypadku dużych opóźnień oraz poszerzonych obowiązków informacyjnych przedsiębiorstw kolejowych.

Po wejściu rozporządzenia w życie z 48 do 36 godzin ulegnie skróceniu czas na zgłoszenie przez osobę niepełnosprawną potrzeby pomocy w czasie podróży. Od 30 czerwca 2026 r. wystarczy już tylko 24-godzinne wyprzedzenie, a z osobą mającą problemy z poruszaniem będzie mogła bezpłatnie podróżować osoba towarzysząca lub pies przewodnik. W przypadku opóźnienia pociągu o ponad 100 minut kolej będzie musiała podobnie jak linie lotnicze umożliwić pasażerom zmianę podróży oraz w razie konieczności zapewnić prowiant i zakwaterowanie. Nowe pociągi mają być wyposażone w co najmniej cztery miejsca na rowery, a w razie ich braku pasażerowie muszą mieć możliwość uzyskania zwrotu kosztów. Kolejny element to bilet zbiorczy na kilka następujących po sobie przejazdów w przewozach międzynarodowych i dalekobieżnych. Po upływie pięciu lat rozwiązanie to będzie również stosowane w przewozach regionalnych. Nowe przepisy wprowadzają również obowiązek bezzwłocznego informowania pasażerów o tworzących się opóźnieniach. Istotnym elementem jest również klauzula dotycząca siły wyższej, która ma być stosowana w razie skrajnych warunków pogodowych i katastrof, które zwalniają koleje z wypłaty odszkodowania.

Podczas debaty posłowie, zwłaszcza z grupy EPL i Zielonych, zwracali uwagę, że zmienione przepisy, choć są krokiem w dobrym kierunku, są za mało ambitne. Zawierają bowiem zastrzeżenie, że państwa członkowskie będą mogły przez określony czas ich nie stosować. Zdaniem wielu posłów spowoduje to, że prawa pasażerów kolei będą skromniejsze niż podróżujących samolotem.

REZOLUCJA WS. OPODATKOWANIA GOSPODARKI CYFROWEJ

W dniu 29 kwietnia Parlament przyjął [rezolucję](#) z własnej inicjatywy ws. uczciwego opodatkowania gospodarki cyfrowej. Posłowie podkreślają w dokumencie, że obecne przepisy międzynarodowe dotyczące podatku od osób prawnych opierają się na przestarzałych, bo opracowanych na początku XX w. zasadach. Przepisy te kładą nacisk na fizyczną obecność przedsiębiorstw i nie przystają do obecnego kształtu gospodarki cyfrowej, ani do wymogów globalizacji. Posłowie podkreślają, że z powodu luki w przepisach pozwalających na szkodliwe praktyki podatkowe efektywna stawka podatkowa dla przedsiębiorstw cyfrowych wynosi średnio tylko 9,5%, a dla tradycyjnych modeli biznesowych 23,2% ze szkodą dla budżetów narodowych. Zwracają ponadto uwagę, że popyt na usługi cyfrowe gwałtownie wzrósł w czasie pandemii, co pozwoliło firmom cyfrowym jeszcze bardziej zwiększyć skalę operacji, co przełożyło się na pozytywne kształtowanie się przychodów sektora.

Mając to na uwadze, posłowie apelują o wprowadzenie sprawiedliwszego systemu opodatkowania ponadnarodowych korporacji cyfrowych i o zmianę tradycyjnej definicji „stałego zakładu” nieprzystającej do realiów gospodarki cyfrowej. Ich zdaniem użytkownicy i konsumenci usług cyfrowych odgrywają obecnie kluczową rolę w tworzeniu wartości przez przedsiębiorstwa cyfrowe i nie mogą być przenoszeni poza daną jurysdykcję w taki sam sposób jak kapitał i praca. Zdaniem posłów nowy system opodatkowania gospodarki cyfrowej powinien opodatkowywać zyski, a nie przychody. Posłowie wezwali do zawarcia międzynarodowej umowy mającej na celu stworzenie sprawiedliwego i skutecznego systemu podatkowego. Pozytywnie oceniają dotychczasowe działania w ramach grupy roboczej G20/OECD w celu osiągnięcia globalnego konsensusu w sprawie wielostronnej reformy międzynarodowego systemu podatkowego, przypominając, że nie dotrzymano

wyznaczonego na koniec 2020 r. terminu na osiągnięcie porozumienia. Zwracają uwagę, że negocjacje w ramach zintegrowanego systemu podatkowego muszą zostać zakończone do połowy 2021 r., aby 137 uczestniczących państw osiągnęło konsensus co do sprawiedliwego podziału opodatkowania gospodarki cyfrowej (filar 1) oraz uzgodniło minimalny podatek globalny, aby przeciwdziałać erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysków (filar 2).

Posłowie apelują do Komisji i Rady do intensywniejszy dialog z administracją prezydenta Bidena pod kątem uzgodnienia wspólnego stanowiska w negocjacjach G20/OECD. Z drugiej strony zwracają uwagę, że niezależnie od postępów negocjacji w ramach grupy G20/OECD, UE powinna mieć plan awaryjny na wypadek fiaska negocjacji i przedstawić własny wniosek w sprawie opodatkowania gospodarki cyfrowej do końca 2021 r. Posłowie zwracają również uwagę na wyrażane wielokrotnie stanowisko Parlamentu, że unijna opłata cyfrowa mogłaby zasilić budżet UE i stać się nowym zasobem własnym. W tym kontekście wzywają Radę Europejską do podjęcia szybkich i zdecydowanych kroków w kierunku wprowadzenia w 2021 r. opłaty cyfrowej jako zasobu własnego.

Rezolucja została przyjęta 549 głosami, przy 70 głosach przeciw i 75 wstrzymujących się.

PROGRAM LIFE NA LATA 2021 – 2027

W dniu 30 kwietnia Parlament zatwierdził stanowisko Rady ws. [programu](#) działań na rzecz środowiska i klimatu na lata 2021 – 2027. Celem programu jest wsparcie sprawiedliwego przejścia na zrównoważoną gospodarkę o obiegu zamkniętym, która będzie oparta na odnawialnych źródłach energii. Główne zadania to ochrona i poprawa jakości środowiska, w tym powietrza, wody i gleby, jak również powstrzymanie i odwrócenie utraty różnorodności biologicznej oraz przeciwdziałanie degradacji ekosystemów, zwłaszcza przez wspieranie wdrażania sieci Natura 2000.

Z łącznej puli środków w wysokości 5,432 mld euro, niespełna 3,5 mld zostanie przeznaczonych na ochronę środowiska, a 1,9 mld euro na działania w zakresie klimatu. W pierwszym segmencie 2,143 mld euro zostanie przeznaczonych na podprogram promujący przyrodę i różnorodność biologiczną, a 1,345 mld euro na gospodarkę

o obiegu zamkniętym i jakość życia. Środki zaplanowane na działania w dziedzinie klimatu zostaną podzielone między łagodzenie skutków zmiany klimatu, a przejście na czystą energię.

W czasie debaty posłowie zwracali, że dzięki zwiększeniu finansowania począwszy od tego roku, z funduszy programu będzie można będzie finansować projekty z zakresu efektywności energetycznej i energii odnawialnej. Niektórzy posłowie podkreślali, że należy unikać sytuacji z poprzednich lat, gdy większość środków z programu trafiała jedynie do kilku państw.

EUROPEJSKI FUNDUSZ OBRONNY

Parlament w dniu 29 kwietnia po trzech latach negocjacji zatwierdził [porozumienie](#) z Radą dot. rozporządzenia ustanawiającego Europejski Fundusz Obronny. Zbiega się to z ostatnimi apelami Francji o zwiększenie „strategicznej autonomii” Unii. Celem funduszu jest wzmocnienie europejskiego przemysłu obronnego i ograniczenie powielania wydatków na obronność. Fundusz ma inwestować w projekty z udziałem co najmniej trzech uczestników z trzech państw członkowskich oraz promować transgraniczną działalność MŚP. Program może objąć również rozwój prototypów broni, jeśli zainteresowane państwa członkowskie zobowiążą się do nabycia produktu końcowego. Do 8% środków zostanie przeznaczonych na nowe technologie. Zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym budżet Funduszu obejmuje 7,953 mld euro w cenach bieżących, w tym 2,651 mld euro na badania oraz 5,302 mld euro na działania rozwojowe. Po raz pierwszy zaproponowany przez Jeana-Claude'a Junckera, fundusz miał początkowo dysponować kwotą 13 mld euro, ale kwota ta została zmniejszona na skutek pandemii o 5 mld euro podczas negocjacji w 2020 r. Programem będzie zarządzać bezpośrednio Komisja Europejska, za pośrednictwem nowo powstałej Dyrekcji Generalnej ds. Przemysłu Obronnego i Przestrzeni Kosmicznej (DG DEFIS), a pierwszy konkurs ma zostać ogłoszony jeszcze przed wakacjami.

Jak powiedział podczas debaty sprawozdawca Zdzisław KRASNODĘBSKI, celem funduszu jest nie tylko wspieranie projektów badawczo-rozwojowych europejskiego

przemysłu obronnego, ale także włączanie nowych podmiotów do sieci współpracy i łańcuchów dostaw, w tym tych, które do tej pory nie były aktywne w tej branży. Podkreślał, że nowy program nie oznacza stworzenia europejskiej armii. Zaznaczył, że Fundusz nie będzie dotował współpracy bilateralnej między krajami, ponieważ minimalna liczba uczestników finansowanego projektu to co najmniej trzy podmioty z co najmniej trzech państw członkowskich. Dodał, że dzięki funduszowi państwa członkowskie będą mogły zaoszczędzić od 25 do 100 miliardów euro rocznie.

Thierry BRETON, komisarz ds. rynku wewnętrznego, podkreślił, że Unia musi w coraz większym stopniu być w stanie wziąć swoje bezpieczeństwo we własne ręce i zaistnieć jako poważny aktor w dziedzinie bezpieczeństwa na arenie światowej. Zaznaczył, że Unia musi stopniowo uzupełniać swój „*soft power*” bardziej namacalnymi „*hard power*”, a fundusz jest istotnym elementem zwiększania niezależności Europy.

Posłowie pozytywnie odnieśli się do celów funduszu, zwracając uwagę na rozdrobnienie europejskich programów obronnych. Biorąc pod uwagę, że w UE funkcjonuje 180 systemów uzbrojenia, a w USA tylko 30 i że w Europie jest 17 typów czołgów bojowych, podczas gdy w USA tylko cztery, wspólne projekty przyniosłyby wymierne oszczędności. Pozytywnie też oceniano fakt, że fundusz nie będzie finansował rozwoju śmiercionośnej broni autonomicznej bez możliwości kontroli ze strony człowieka.

Program spotkał się też z krytyką niektórych posłów, którzy zwracali uwagę, że planowane inwestycje będą pozbawione kontroli parlamentarnej przez najbliższe siedem lat, bo zarządzająca funduszem Komisja będzie stosować akty wykonawcze zamiast aktów delegowanych. Apelowano również o demokratyczną kontrolę nad eksportem broni, wyprodukowanej dzięki funduszowi, tak aby nie trafiała w ręce dyktatorów.

ZABÓJSTWO DAPHNE GALIZII I PRAWORZĄDNOŚĆ NA MALCIE

W [rezolucji](#) przyjętej w dniu 28 kwietnia w następstwie debaty podczas poprzedniej sesji Parlament wyraził głębokie zaniepokojenie wynikami śledztwa w sprawie zabójstwa dziennikarki, a zwłaszcza możliwym zaangażowaniem członka maltańskiego rządu w zlecenie morderstwa. Posłowie w rezolucji potępiają groźby wobec

dziennikarzy i wolności prasy, wzywając rząd Malty, aby dołożył wszelkich starań, by postawić przed sądem wszystkie osoby zamieszane w zamach na dziennikarkę. Domagają się również, aby maltański rząd traktował walkę z przestępczością zorganizowaną, korupcją i zastraszaniem dziennikarzy jako najwyższy priorytet. Wzywają również do przeprowadzenia reform w celu wzmocnienia konstytucyjnych gwarancji podziału władzy.

Dodatkowo Parlament w rezolucji wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wniosku legislacyjnego przeciw powództwom mającym uciszyć dziennikarzy śledczych (SLAPP - strategiczne powództwa zmierzające do stłumienia debaty publicznej).

Rezolucja została przyjęta zdecydowaną większością 635 głosów, przy 46 przeciw i 12 wstrzymujących się.

REZOLUCJA WS. EUROPEJSKIEJ GWARANCJI DLA DZIECI

W dniu 29 kwietnia Parlament przyjął 510 głosami, przy 42 przeciw i 139 wstrzymujących się rezolucję, w której wzywa Radę i Komisję do szybkiego przyjęcia zalecenia w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci a państwa członkowskie do większego wykorzystania istniejących funduszy europejskich, krajowych i regionalnych w celu wdrożenia konkretnych środków mających pomóc w eliminacji ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci. Posłowie pozytywnie odnieśli się do unijnej strategii na rzecz praw dziecka, przyjętej w marcu przez Komisję Europejską. Zaproponowali jednocześnie, aby Komisja rozważyła ustanowienie Europejskiego Urzędu do spraw dzieci. Jego zadaniem byłoby monitorowanie wdrażania zaleceń na szczeblu krajowym, koordynacja prac krajowych oraz wymiana dobrych praktyk i innowacyjnych rozwiązań. Wśród innych propozycji zawartych w rezolucji, jest pomysł opracowania europejskiego podejścia do pierwszych 1000 dni życia dziecka, obejmującego również zdrowie psychiczne matek.

Ponadto parlamentarzyści zwracają uwagę na negatywne skutki pandemii dla dzieci żyjących w ubóstwie lub na obszarach oddalonych, które często nie mają dostępu do dobrego połączenia internetowego, czego skutkiem jest powstanie „luki cyfrowej”. Mając na uwadze, że nauka przez internet zwiększyła zagrożenie pornografią i zastraszaniem dzieci w sieci posłowie wzywają państwa członkowskie do zajęcia się tymi problemami poprzez kampanie informacyjne skierowane do rodziców i dzieci

oraz rozwój nowych technologii służących wykrywaniu i usuwaniu materiałów zawierających pornografię dziecięcą. Posłowie ponadto wzywają państwa członkowskie do opracowania wieloletnich narodowych strategii walki z ubóstwem i do eliminacji dyskryminacji w dostępie do opieki nad dziećmi, edukacji, bezpłatnej służby zdrowia, mieszkań i zdrowej żywności.

Podczas debaty posłowie zwracali uwagę, że 18 mln dzieci w Unii Europejskiej, czyli 22% ogółu, żyje w ubóstwie. Podkreślali, że stworzenie urzędu nie wymagałoby zmian traktatowych, ani nie wiązałaby się z utratą suwerenności przez państwa członkowskie. Wzywali państwa członkowskie do uwzględnienia wskaźników jakościowych, a nie tylko ilościowych, oraz do lepszego uwzględnienia organizacji pozarządowych i podmiotów lokalnych, zwłaszcza w wydatkach w ramach nowego Europejskiego Funduszu Społecznego plus. Podkreśli również negatywne skutki pandemii dla dzieci, zwłaszcza tych, które straciły rodzica lub ich oboje.

Nicolas SCHMIT, komisarz ds. zatrudnienia i praw socjalnych, nie skomentował propozycji utworzenia nowego urzędu, podkreślając znaczenie Szczytu Społecznego w Porto.

PROGRAM „EUROPA CYFROWA”

W dniu 29 kwietnia Parlament zatwierdził bez głosowania [porozumienie](#) z Radą ws. rozporządzenia ustanawiającego program „Europa cyfrowa”, który jest siedmioletnim planem inwestycji w najnowocześniejsze technologie zwłaszcza te, które bez pomocy programu byłyby zbyt kosztowne dla pojedynczych państw członkowskich. Program w latach 2021-2027 będzie dysponować budżetem w wysokości 7,588 mld euro. Nakłady w pięciu kluczowych obszarach będą kształtować się następująco: obliczenia wielkiej skali - 2,227 mld euro; sztuczna inteligencja - 2,062 mld euro, cyberbezpieczeństwo - 1,650 mld euro; zaawansowane umiejętności cyfrowe - 577 mln euro; wdrażanie - 1,072 mld euro. Program będzie uzupełnieniem innych programów wspierających transformację cyfrową, takich jak „Horyzont Europa” oraz instrument „Łącząc Europę”.

Podczas debaty komisarz Virginijus SINKEVIČIUS powiedział, że program będzie jednym z podstawowych unijnych instrumentów służącym realizacji Dekady Cyfrowej.

Dodał, że inwestycje te będą wspierać podwójny cel Unii, jakim jest ekologiczna transformacja i transformacja cyfrowa, oraz wzmocnią jej odporność. Posłowie wyrażali rozczarowanie, że budżet programu został obcięty podczas negocjacji politycznych ws. WRF pod koniec ubiegłego roku, tym bardziej że Unia w kwestiach cyfrowych pozostaje w tyle za USA i Chinami. Zwracali uwagę, że program będzie najważniejszym narzędziem zapewnienia Europie cyfrowej suwerenności, podkreślając, że obecnie Unia nie posiada superkomputerów. Zaznaczano również, że program toruje również drogę w kierunku stworzenia europejskiej chmury obliczeniowej, co jest celem niedawno utworzonego Europejskiego Sojuszu na rzecz Danych Przemysłowych i Usług Chmurowych.

PROGRAM ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

W dniu 29 kwietnia Parlament przyjął [porozumienie](#) z Radą w sprawie rozporządzenia ustanawiającego unijny program zwalczania nadużyć finansowych na okres obowiązywania siedmioletniego budżetu w latach 2021-2027. Celem programu o budżecie w wysokości 181,2 mln euro jest przede wszystkim wspieranie państw członkowskich w zwalczaniu nieprawidłowości mających wpływ na budżet Unii, zwłaszcza korupcji. Na wsparcie administracyjne między organami celnymi przewidziane jest 114 mln euro. Z kolei na finansowanie szkoleń oraz wymiany informacji między organami zajmującymi się zwalczaniem nadużyć finansowych budżet przewiduje 60 mln euro. Dalsze 7 mln euro może być wykorzystane na uzyskanie informacji o nadużyciach finansowych w zarządzaniu funduszy unijnych. Z budżetu programu będzie można finansować zakup sprzętu technicznego wykorzystywanego do wykrywania i badania nadużyć finansowych. Program prac ma być przyjmowany w drodze aktów wykonawczych bez odwoływania się do procedury komitetowej.

Komisja powinna corocznie składać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania programu w ramach swojego sprawozdania w sprawie ochrony interesów finansowych Unii. Powinna ona należycie uwzględnić zalecenia Parlamentu Europejskiego w tym kontekście.

Jak powiedział w trakcie debaty Johannes HAHN, komisarz ds. budżetu i administracji, jest to jedyny program Unii poświęcony bezpośredniej ochronie budżetu Unii i będzie finansował dwa programy operacyjne - system zarządzania nieprawidłowościami i system informacyjny. Zapewni też ciągłość ochrony budżetu Unii w ramach poprzedniego programu Herkules III. Dodał, że program zapewni współpracę również z niektórymi państwami trzecimi, w tym z Europejskiego Obszaru Gospodarczego, państwami kandydującymi oraz państwami objętymi europejską polityką sąsiedztwa. Posłowie zwracali uwagę, że program będzie sprzyjał współpracy między OLAF, Prokuraturą Europejską, Eurojustem, Europolem i Trybunałem Obrachunkowym. Podkreślali, że Parlament będzie mógł formułować zalecenia dotyczące programu prac w rocznym sprawozdaniu. Parlament będzie miał również możliwość zawetowania wyboru wskaźników określonych w akcie delegowanym. Zwracali również uwagę, że program będzie sprzyjał kontroli wydatków z Funduszu Odbudowy i dzięki niemu Komisja będzie mogła zawiesić płatności, jeśli pojawią się sygnały, że rząd narodowy nie realizuje reform zwiększających konkurencyjność lub nie kieruje pieniędzmi bezpośrednio na wcześniej uzgodnione inwestycje.

UNIJNY MECHANIZM OCHRONY LUDNOŚCI

W dniu 27 kwietnia Parlament przyjął [decyzję](#) ws. zreformowanego unijnego mechanizmu ochrony ludności. Wzmocnienie istniejącego od 2001 r. mechanizmu jest konsekwencją pandemii koronawirusa i ma na celu przygotowanie państw członkowskich do ewentualnych kolejnych kryzysów zdrowotnych paraliżujących funkcjonowanie społeczeństw. Nowe przepisy przewidują pięciokrotny wzrost finansowania Mechanizmu w nowych WRF do 3,319 mld euro. Zwiększają możliwości operacyjne mechanizmu przez rozszerzenie zakresu działania Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego. Komisja, pod kątem pomocy państwom członkowskim, będzie mogła bezpośrednio zamawiać potrzebne zasoby w czasie kryzysu, które zostaną sfinansowane przez Unię Europejską.

W czasie debaty Johannes HAHN, komisarz ds. administracji i budżetu, powiedział, że obecny system opiera się na solidarności między państwami członkowskimi i zależy od dobrowolnych ofert państw członkowskich, co sprawdzało się bardzo dobrze

w większości rodzajów sytuacji kryzysowych. Podkreślił, że wzmocnienie mechanizmu jest lekcją wyniesioną z pandemii, która pokazała, że w jej pierwszych tygodniach reakcja na prośby o pomoc była zbyt wolna lub nie dochodziła do skutku. Państwa członkowskie UE nie były w stanie zapewnić pomocy, a w konsekwencji 25 z 52 wniosków skierowanych do mechanizmu pozostało bez odpowiedzi, a na 27 udzielono tylko częściowej odpowiedzi. Zaznaczył, że obecny wniosek Komisji wynika ze wspólnego oświadczenia Rady z marca ur., która zaproponowała stworzenie ambitniejszego systemu zarządzania kryzysowego w Unii Europejskiej. Za kluczowe elementy nowych przepisów uznał zwiększenie budżetu, wzmocnienie Europejskiego Centrum Koordynacji Reagowania oraz położenie silnego nacisku na zapobieganie zjawiskom kryzysowym i przygotowanie na nie.

Kompromisowy tekst został przyjęty 641 głosami, przy 44 głosach przeciw i 14 wstrzymujących się.

PROGRAMY FUNDUSZU „SPRAWIEDLIWOŚĆ, PRAWA I WARTOŚCI”

W dniu 27 kwietnia Parlament przyjął rozporządzenia dot. dwóch programów w ramach Funduszu Sprawiedliwości, Praw i Wartości, których celem jest wspieranie praworządności oraz silnego i niezależnego wymiaru sprawiedliwości. Program [„Obywatele, Równość, Prawa i Wartości”](#) na lata 2021 – 2027 r. będzie dysponować łącznym budżetem w wysokości 1,55 mld euro. Komisja przewidziała trzy główne cele programu: propagowanie równości płci, niedyskryminacji i praw dzieci - komponent „Równość i prawa”; propagowanie udziału w demokratycznym życiu Unii - komponent „Zaangażowanie i udział obywateli” oraz zwalczanie przemocy, zwłaszcza wobec dzieci i kobiet – komponent „Daphne”. W wyniku negocjacji z Parlamentem uwzględniono czwarty cel, którym są „Wartości unijne”, czyli propagowanie wartości unijnych. Program jest kontynuacją funkcjonujących w poprzedniej perspektywie budżetowej programów „Prawa, Równość i Obywatelstwo” oraz „Europa dla Obywateli”, które zostały połączone z pewnymi elementami programu „Kreatywna Europa” w następstwie konsultacji społecznych w 2018 r.

Didier REYNERS, komisarz ds. sprawiedliwości, podkreślił, że dzięki zwiększeniu o 912 mln euro budżetu programu, stanie się on największym w historii funduszem unijnym przeznaczonym na promowanie i ochronę unijnych wartości, takich jak demokracja, praworządność i prawa podstawowe. Zaznaczył, że jego funkcjonowanie przyspieszy osiągnięcie Unii Równości i będzie wspierał takie działania polityczne, jak unijny plan działania w zakresie zwalczania rasizmu na lata 2020-2025, strategia UE na rzecz praw dziecka oraz europejski plan działania na rzecz demokracji. Dodał, że wsparcie otrzymają organizacje, które przyczyniają się do urzeczywistniania równości, praw i wartości Unii Europejskiej. Zapowiedział również monitorowanie poszanowania wartości europejskich przez beneficjentów funduszy.

Celem drugiego programu - „[Sprawiedliwość](#)” - jest dalszy rozwój europejskiej przestrzeni sprawiedliwości opartej na praworządności, wzajemnym uznawaniu orzeczeń i zaufaniu między pracownikami wymiaru sprawiedliwości w postępowaniach transgranicznych i państwami członkowskimi. Trzy szczegółowe cele programu to ułatwianie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych, wspieranie szkoleń kadr wymiaru sprawiedliwości oraz ułatwianie elektronicznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz wspieranie ofiar przestępstw. Nadrzędnym celem programu jest również propagowanie praworządności, niezależności i bezstronności wymiaru sprawiedliwości. Budżet programu wynosi 305 mln euro.

PRZYJĘTE TEKSTY

1. Wniosek o uchylenie immunitetu Filipa De Mana
2. Wniosek o uchylenie immunitetu Zdzisława Krasnodębskiego
3. Wniosek o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa
4. Wniosek o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa
5. Porozumienie między UE a Norwegią w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej ***
6. Dobrowolna umowa o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu ***
7. Sprawozdanie z wdrożenia w sprawie aspektów bezpieczeństwa drogowego przedstawionych w pakiecie dotyczącym zdatności do ruchu drogowego
8. Pozostałości substancji chemicznych w Morzu Bałtyckim na podstawie petycji nr 1328/2019 i 0406/2020 na mocy art. 227 ust. 2 Regulaminu
9. Ustanowienie programu „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie ***II
10. Program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” *

11. Europejski Instytut Innowacji i Technologii ***I
12. Strategiczny plan innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) ***I
13. Unijny Mechanizm Ochrony Ludności ***I
14. Dobrowolna umowa o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu
15. Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości
16. Skuteczniejszy i bardziej ekologiczny transport morski
17. Sprzeciw wobec aktu wykonawczego: najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych substancji, w tym lufenuronu
18. Sprzeciw wobec aktu delegowanego: najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych substancji, w tym flonikamidu
19. Brak sprzeciwu wobec aktu delegowanego: badanie zmian w warunkach pozwoleń na dopuszczenie do obrotu dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i weterynaryjnych produktów leczniczych
20. Program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy oraz statystyki europejskiej (Program na rzecz jednolitego rynku) na lata 2021-2027 ***II
21. Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) na lata 2021-2027 ***II
22. Ustanowienie programu „Obywatele, Równość, Prawa i Wartości” na lata 2021–2027 ***II
23. Program „Sprawiedliwość” na lata 2021-2027 ***II
24. Program kosmiczny Unii i Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego na lata 2021-2027 ***II
25. Umowa o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem ***
26. Wynik negocjacji między UE a Zjednoczonym Królestwem
27. Wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ***I
28. Ochrona gleb
29. Zapobieganie rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym ***II
30. Zielone zaświadczenie cyfrowe - obywatele Unii
31. Zielone zaświadczenie cyfrowe - obywatele państw trzecich
32. Opodatkowanie gospodarki cyfrowej: negocjacje OECD, rezydencja podatkowa przedsiębiorstw cyfrowych i ewentualny europejski podatek cyfrowy
33. Zabójstwo Daphne Caruany Galizii i praworządność na Malcie
34. Unijny program zwalczania nadużyć finansowych na lata 2021-2027 ***II
35. Prawa i obowiązki pasażerów w ruchu kolejowym ***II
36. Europejski Instytut Innowacji i Technologii ***II
37. Program „Cyfrowa Europa” ***II
38. Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) na lata 2021-2027 ***II
39. Współpraca administracyjna w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznych rejestrów *
40. Sytuacja związana z pandemią COVID-19 w Ameryce Łacińskiej
41. Boliwia i aresztowanie byłej prezydent Jeanine Añez i innych urzędników państwowych
42. Prawo zakazujące bluźnierstwa w Pakistanie, w szczególności sprawa Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela
43. Preliminarz dochodów i wydatków Parlamentu na rok budżetowy 2022
44. Rosja, sprawa Aleksieja Nawalnego, gromadzenie oddziałów wojska na granicy z Ukrainą i rosyjski zamach w Republice Czeskiej
45. 5. rocznica porozumienia pokojowego w Kolumbii
46. Europejska gwarancja dla dzieci
47. Dostępność i przystępność cenowa testów na COVID-19
48. Stosunki UE–Indie
49. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Komisja i agencje wykonawcze
50. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Parlament Europejski
51. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Rada i Rada Europejska

52. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
53. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Trybunał Obrachunkowy
54. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny
55. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Europejski Komitet Regionów
56. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich
57. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Europejski Inspektor Ochrony Danych
58. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – Europejska Służba Działań Zewnętrznych
59. Absolutorium za rok 2019: Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego
60. Absolutorium za rok 2019: Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound)
61. Absolutorium za rok 2019: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej
62. Absolutorium za rok 2019: Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii
63. Absolutorium za rok 2019: Europejska Agencja Środowiska
64. Absolutorium za rok 2019: Europejska Agencja Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA)
65. Absolutorium za rok 2019: Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej
66. Absolutorium za rok 2019: Europejska Agencja Leków
67. Absolutorium za rok 2019: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy
68. Absolutorium za rok 2019: Europejska Fundacja Kształcenia
69. Absolutorium za rok 2019: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego
70. Absolutorium za rok 2019: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego
71. Absolutorium za rok 2019: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności
72. Absolutorium za rok 2019: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób
73. Absolutorium za rok 2019: Agencja Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA)
74. Absolutorium za rok 2019: Agencja Kolejowa Unii Europejskiej
75. Absolutorium za rok 2019: Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL)
76. Absolutorium za rok 2019: Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej
77. Absolutorium za rok 2019: Agencja Europejskiego GNSS
78. Absolutorium za rok 2019: Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa
79. Absolutorium za rok 2019: Europejska Agencja Chemikaliów
80. Absolutorium za rok 2019: Agencja Dostaw Euratomu
81. Absolutorium za rok 2019: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (EUROPOL)
82. Absolutorium za rok 2019: Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn
83. Absolutorium za rok 2019: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego
84. Absolutorium za rok 2019: Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych
85. Absolutorium za rok 2019: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych
86. Absolutorium za rok 2019: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki
87. Absolutorium za rok 2019: Urząd Organu Europejskich Regulatorów łączności Elektronicznej (BEREC)
88. Absolutorium za rok 2019: Europejski Instytut Innowacji i Technologii
89. Absolutorium za rok 2019: Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu
90. Absolutorium za rok 2019: Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA)
91. Absolutorium za rok 2019: Międzynarodowa Organizacja Energii Termojądrowej (ITER)
92. Absolutorium za rok 2019: Wspólne Przedsięwzięcie Bezpieczeństwo żeglugi powietrznej (SESAR)
93. Absolutorium za rok 2019: Wspólne Przedsięwzięcie – Lotnictwo i środowisko (CLEAN SKY)

94. Absolutorium za rok 2019: Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Bioprzemysłu
95. Absolutorium za rok 2019: Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Drugiej Inicjatywy w zakresie Leków Innowacyjnych (IMI)
96. Absolutorium za rok 2019: Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Technologii
97. Absolutorium za rok 2019: Wspólne Przedsięwzięcie Shift2Rail (SHIFT2RAIL)
98. Absolutorium za rok 2019: Podzespoły i układy elektroniczne w służbie wiodącej pozycji Europy (Wspólne Przedsięwzięcie ECSEL)
99. Absolutorium za rok 2019: budżet ogólny UE – 8., 9., 10. i 11. Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) -
100. Sprawozdanie w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019: wyniki, zarządzanie finansami i kontrola

Oprac. W. Kuźma